

ЗЛОЧИН У ВОДИЦАМА – ОПШТИНА РОГАТИЦА 05.07.1992. ГОДИНЕ

ОПИС ДОГАЂАЈА

Породица Миломира и Зоре Обрадовић живјела је до 1992. године у селу Трново у општини Рогатица. Они су имали троје дјеце, двије кћерке, Добрилу и Данијелу, као и малољетног сина Дарка. Најстарија од њих била је Добрила која се удала прије почетка ратних дејстава у БиХ за Горана Перовића и с њим је, 1989. године, добила кћерку Милијану. Недуго затим Добрила је поново остала трудна, а тада су се већ националне тензије шириле Рогатицом. У прољеће 1992. године у општини Рогатица као и у сусједним општинама, Вишеград и Горажде, дошло је до првих оружаних сукоба између муслиманских и српских оружаних формација.

Пошто је била у поодмаклој трудноћи Добрилу је породица наговарала да се, заједно са супругом Гораном и кћерком Милијаном, одсели у Србију како би у миру дочекала порођај. Они су то и урадили и преселили се код својих кумова, породице Рацковић, у Обреновцу.¹

Миломир и Зора Обрадовић са унуком Милијаном

С друге стране, њена породица је остала да живи у родном Трнову. Међутим, то није потрајало дуго. Због све учесталијих пријетњи од комшија муслимана из околних села, Србима из Трнова и још неколико српских села и заселака, команда ВРС је савјетовала да се извуку из села како би се формирала линија одбране нешто јужније према селу Шљедовићи. Недуго затим Срби из тих села су се извукли, а међу њима је био и Миломир Обрадовић са породицом. Након извлачења село Трново је запаљено од стране припадника тзв. Армије БиХ, а избјегли Срби су на Водицама успоставили линију одбране. Жене, дјеца и старци су били смјештени у оближњој школи у

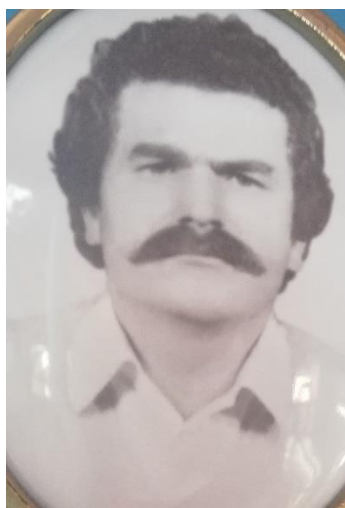
¹ Доступно на: <https://058.ba/2014/07/dvadeset-dvije-godine-od-stradanja-sedmoro-srba-iz-trnova-kod-rogatice/>, посјећено 15.06.2022. године.

Шљедовићима, али је, процијенивши да ће бити безбједније у земуници на Водицама, Миломир ту довео своју породицу, као и кума Милодрага Мотику и рођака Драгана Кусмука.²

Међутим, новоуспостављена линија одбране није била довољно увезана земуницама и рововима пошто је недостајало људства, те је остао непокривен велики међупростор. Тај међупростор је давао могућност непријатељским формацијама за готово непримјетна кретања у дубину српске територије. То није био случај само на рогатичком ратишту, јер су се и у остатку БиХ у љето 1992. године тек формирале бригаде ВРС и успостављала линија одбране. Узевши то у обзир било је потребно вријеме да би се устројиле бригаде као и да би се увезала линија одбране и израдили системи одбране на самим положајима.

Драган Кусмук

Милодраг Мотика

Занимљиво је што је Миломиров кум, Милодраг Мотика, са супругом Новком живио у Пофалићима у Сарајеву све до 16. маја када су припадници тзв. Армије БиХ извршили напад на ово насеље. Милодраг је тада одлучио да оде у село Старчиће, у Рогатици, да обиђе женину родбину, али се из Старчића није могао вратити пошто је пут био пресјечен од стране припадника тзв. Армије БиХ.³

За вријеме боравка у Обреновцу, 12. јуна 1992. године, Добрила је родила још једну кћерку. Пошто се баш у мају и јуну 1992. године разбуктао рат на цијелој територији БиХ Горан и Добрила су одлучили да новорођеној кћерки дају име Мирјана јер су, према Добрилином свједочењу, тиме жељели да, на симболичан начин, призову мир у свом родном крају.⁴

² Доступно на: <https://www.srpskadijaspora.info/tragicno-ratno-stradanje-srpske-porodice-obradovic/>, посјећено 15.06.2022. године.

³ Записник о саслушању свједока Новке Мотике, Основни суд у Рогатици, број: Кри 46/98 од 06.12.1998. године.

⁴ Доступно на: <https://058.ba/2014/07/dvadeset-dvije-godine-od-stradanja-sedmoro-srba-iz-trnova-kod-rogaticke/>, посјећено 15.06.2022. године.

Добрила и Горан Перовић непосредно прије почетка рата

Добрилин супруг, Горан, је тада одлучио да се врати у родни крај како би својим и њеним родитељима саопштио да се Добрила породила и да се беба зове Мирјана. Међутим, занимљиво је што Добрила сумња да је то био прави разлог његове жеље за повратак у родни крај: „Мирјана је била изговор мом Горану да ми предложи да он на неколико дана `тркне` у Рогатицу да, мојим и његовим родитељима, јави радосну вијести о новом добитку, унуци. У ствари, циљ је био, убијеђена сам, сасвим други – да не буде издајица свог народа, већ да родну груду брани као и многи други прави Срби у нашем крају. Сва моја настојања да га одвратим од његове намјере нису уродила плодом. Отишао је и то је био наш растанак за сва времена.“⁵

Горан је тада из Обреновца аутобусом стигао у Соколац, а одатле се пребацио до Рогатице. Оно што је и даље нејасно, и што Добрила често помиње, јесте начин на који се Горан пробио до њене породице и Срба на локалитету Водице, пошто је територија кроз коју је морао проћи до Водица била под контролом тзв. Армије БиХ. Тако је Горан, очигледно, искористио добро познавање терене те се пробијао кроз шуме док није дошао до Срба у Водицама.

Горан је по доласку у Водице пронашао породицу своје супруге Добриле и остао с њима на положају у Водицама. Четворочлана породица Обрадовић са зетом Гораном Перовићем фактички је живјела у земунци испод једног граба у шуми у мјесту Водице у селу Старчићи. Заједно с њима били су још и Драган Кусмук као и Милодраг Мотика.

У ноћи 4. на 5. јул 1992. године до земунце у којој су горе наведени били дошао је Миломиров брат Мирослав Обрадовић. Испоставиће се да је он био посљедњи који је, горе наведене, видео

---

⁵ Исто.

живе.⁶ Непосредно након што се Мирослав удаљио с тог мјеста услиједио је напад припадника тзв. Армије БиХ на српске положаје у Водицама.⁷ Тада је убијена четворочлана породица Обрадовић као и њихов зет Горан Перовић. Поред њих смртно су страдали и Драган Кусмук и Милодраг Мотика.

Убијени брат и сестра, Дарко и Данијела Обрадовић

Одмах по отпочињању напада на Водице припадници сеоске страже који су чували те положаје су били принуђени на повлачење јер су нападачи били знатно бројнији. У том повлачењу и Срби који су били смјештени у школи у Шљедовићима су се извукли и такође се повукли са тог подручја. Управо због тога није било очевидаца убиства седморо Срба на Водицама, тако да је њихова смрт извршена под непознатим околностима. Тек по доласку на сигурно уочено је да недостаје породица Обрадовић, као и Горан Перовић, Драган Кусмук и Милодраг Мотика.

Међутим, према увјерењима о погибији која су издата за Данијелу, Дарка и Зору Обрадовић наводи се једнообразан опис смрти, односно да је „убијање вршено клањем и на друге начине“⁸.

Добрила Перовић је свједочила да је у годинама након смрти породице слушала разне верзије начина смрти породице, а једна од тих верзија јесте да је њена сестра Данијела прије смрти била силована.⁹

---

⁶ РЦИРЗ, Изјава Добриле Перовић дата ауторима 21.06.2022. године.

⁷ Кривична пријава, СЈБ Рогатица, број: КУ-16/93 од 17.03.1993. године.

⁸ Идентичан опис смрти је у све три увјерења, а за потребе овог рада је цитирано Увјерење о погибији Данијеле Обрадовић, Одсјек одбране Рогатица, број: УП 01-5/95 од 08.02.1995. године.

⁹ РЦИРЗ, Изјава Добриле Перовић дата ауторима 21.06.2022. године.

Добрила Перовић код споменика убијеним Србима у Водицама

Након што су уочили да је нестало седморо Срба на Водицама, један вод припадника ВРС добио је задатак да изађе на тај локалитет како би пронашао нестале. Међу војницима који су били на том задатку био је и Небојша Богдановић који је свједочио да су до мјеста страдања седморо Срба дошли без борбених дејстава и да су по доласку до тијела увидјели бројне трагове масакрирања и злостављања. Они су тада успјели извући тијело Драгана Кусмука, а остала тијела нису извукли пошто је на њих отворена ватра од стране припадника тзв. Армије БиХ и они су се морали повући са тог локалитета.¹⁰ Тијела осталих страдалих Срба извучена су тек у новембру 1992. године и сахрањена су на гробљу Лужница у Рогатици.

Прије сахране вршена је идентификација посмртних остатака и Новка Мотика је свједочила да је идентификацији присуствовао њен отац који јој је испричао да на тијелу њеног супруга Милодрага није уочио трагове масакрирања, односно да је била видљива рана од ватреног оружја.¹¹

За смрт породице и супруга Добрила Перовић је сазнала 12. јула када је у Обреновац дошао један очев рођак и саопштио јој то. Пошто је било прошло свега мјесец дана након порођаја она се није могла одмах вратити у Рогатицу. Ипак, у прољеће 1993. године се вратила у Рогатицу гдје је од стране ВРС добила стан у Рогатици у коме је живјела док јој, послје рата, није ријешено стамбено питање.¹²

Недалеко од мјеста страдања породице Обрадовић и још тројице Срба, послје рата, подигнут је споменик, а на једном дрвету заковани су предмети које су њих седморо користили док су били скривени у земуници на том локалитету.

¹⁰ Изјава Небојше Богдановића, СЈБ Рогатица од 10.07.1992. године.

¹¹ Записник о саслушању свједока Новке Мотике, Основни суд у Рогатици, број: Кри 46/98 од 06.12.1998. године.

¹² РЦИРЗ, Изјава Добриле Перовић дата ауторима 21.06.2022. године.

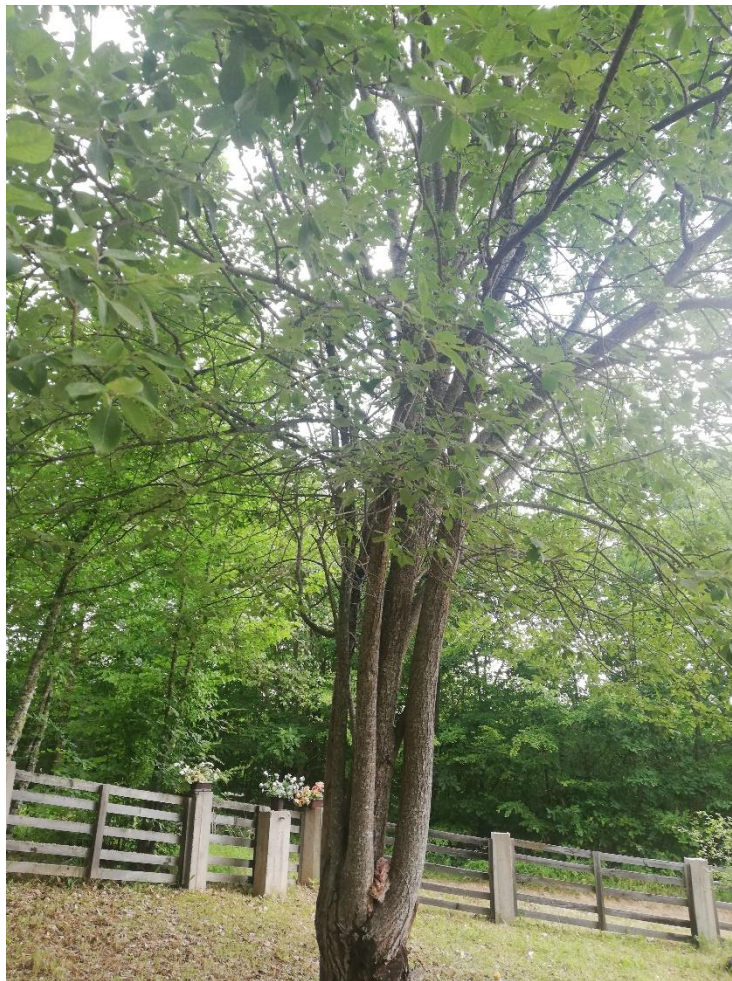
Споменик и дрвена спомен-плоча која свједочи о убиству породице Обрадовић

Фотографије предмета које су користили чланови породице Обрадовић прије смрти у земуници
(фотографисано јула 2022. године)

Занимљиво је што је код споменика убијеним Србима у Водицама израсла једна врба која је имала седам стубова. Управо због тих седам стубова представници Борачке организације нису жељели да је посјеку јер сматрају да, на одређени начин, сваки стуб врбе симболише једну жртву убијену управо ту у Водицама.

Врба са седам стубова која је израсла код споменика убијеним Србима у Водицама

ЖРТВЕ

Према подацима Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица приликом злочина у Водицама је, 5. јула 1992. године, убијено седам лица српске националности.

Табела Смртно страдала лица српске националности у Водицама, 5. јула 1992. године

РБ	ID ¹³	Презиме	Име оца	Име	Година рођења	Датум страдања	Напомена
1.	28430	Кусмук	Бошко	Драган	1959.	05.07.1992.	
2.	12468	Мотика	Радомир	Милодраг	1953.	05.07.1992.	
3.	12466	Обрадовић	Миломир	Данијела	1973.	05.07.1992.	
4.	43	Обрадовић	Миломир	Дарко	1976.	05.07.1992.	
5.	12465	Обрадовић	Саво	Зора	1955.	05.07.1992.	
6.	12470	Обрадовић	Перо	Миломир	1949.	05.07.1992.	
7.	11953	Перовић	Благоје	Горан	1965.	05.07.1992.	

НЕПРИЈАТЕЉСКЕ ВОЈНЕ ФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ УЧЕСТВОВАЛЕ У НАПАДУ

Напад на Водице извршили су припадници тзв. ТО Рогатице која је била у саставу тзв. Армије БиХ. Акција на Водицама била је једна од првих које су, у том крају, извели припадници тзв. ТО Рогатице и која је имала за циљ убијање и протјеривање српског живља.

ПРАВОСУДНИ ПРОЦЕСИ

Иако је МУП Републике Српске поднио више кривичних пријава против лица која су починила злочин над Србима у засеоку Старчића, Водице, до данас није подигнута ниједна оптужница како пред Судом БиХ, тако ни пред ентитетским судовима.

---

¹³ ID представља број под којим се жртва налази у електронској бази Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица.